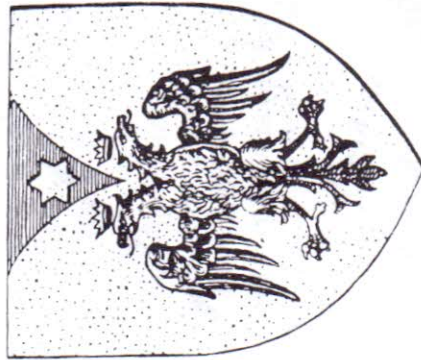

уживао је посебно поверење султана, који му је од 1438. године поверавао различита намештења у турском делу Албаније, што га, ипак, није спречавало да тајно одржава контакте са Венецијом и Дубровником.

Грб њородице Касџироџа, касније албански државни грб

Албанска лига

Скендербегов отац је умро 1440. године, а две године касније Мађари су под Јованом Хуњадијем покренули, у четку врло успешну, офанзиву против Турака. То је вероватно код Скендербега пробудило решеност да искористи повољан тренутак и помогне се очевине коју су Турци присвојили 1440. године. Када су Мађари 1443. заузели Ниш он са албанским трупама под својом командом напушта турског господара и заузима Крују. Ово успешно преузимање утврђења било је сигнал за почетак новог албанског устанка против Турака. Како би се очекиваном турском нападу супротставио јединствен албански фронт, Скендербег у марту 1444. године окупља албанску властелу у Љешу који је у то време био под венецијанском управом. Тада је било закључено да се за одбрану од турске најезде оформи заједничка војска за чијег је команданта одређен Скендербег. Ова Албанска лига, како је названа у албанској историографији, била је војни савез против Турака, а њени чланови задржавали су своју потпуну са-

мосталност. Скендербег је као војни вођа само *primus inter pares*, а не вођа албанске државе како се то некад тврдило.

Новооснована албанска војска је за кратко време успела да освоји турска утврђења у централној Албанији. Углавном слабе трупе Турака су уз гаранције за слободно повлачење пристајале на предају без борбе. Јуна 1444. године турске трупе поражене су у области Дебра. Ту је Скендербег први пут применио своју „партизанску тактику“: повлачење пред надмоћнијим непријатељем у непроходне области, опкољавање непријатеља и потом напад са сигурних положаја користећи предности терена. Након што је 1445. и 1446. одбио поновљене турске нападе Скендербег је добио новог, неочекиваног непријатеља – Венецију.

Став Републике св. Марка према Скендербегу је од почетка био двојак: њој је, са једне стране, албански устанак против Турака изузетно одговарао, али је са друге сматрала да албански вођа угрожава њене интересе. Због тога је настојала да не дозволи да његова позиција сувише ојача. Млечани су се изгледа плашили да Скендербег намерава да од конгломерата малих, међусобно зарађених феуда створи албанску државу.

Повода за таква страховања је наравно било: планираним браковима Скендербег је покушао да прошири свој утицај на целу Албанију. Удајом сестара Марије, Влајке и Мамиде шураци су му постали Џрнојевић, Балша и Топија. Он сам оженио се Андроником, ћерком Ђорђа Аријанита. Тако је остварио родбинске везе са најутицајнијим властелинским породицама на албанско-зетском простору. Поред тога, потрудио се да оствари и територијално проширење својих поседа, због чега долази у сукоб са Венецијом.

Године 1445. убијен је господар важне царинске поштаје Дањ на Дриму Лека Захарија, који је уједно био и члан Албанске лиге и уживао венецијанско грађанско право. Пошто није имао деце, и Скендербег и Венеција су посетили за његовим имањем и покушали да своје намере остваре помоћу оружја. Раг је трајао готово две године, али је Скендербег био принуђен да га оконча 1448. године, након уласка нове турске војске у Албанију. За годишњу пензију од 1.400 дуката за себе и своје мушке потомке он се одрекао Дања. Наводно је њему и осталим члановима Албанске лиге за случај потребе